

ДОГОВОР

МЕЃУ ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА И НАРОДНА

РЕПУБЛИКА ПОЛСКА ЗА ПРАВНИОТ СООБРАЌАЈ ВО ГРАЃАНСКИ И

КРИВИЧНИ ПРЕДМЕТИ

ДЕЛ I

ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

1. Државјаните на едната Договорна страна на територијата на другата Договорна страна имаат слободен пристап до судовите и можат пред нив да се појавуваат и да се користат со правна заштита во поглед на личноста и имотот под истите услови како и сопствените граѓани.
2. Одредбите од став 1 соодветно ќе се применуваат и за правни лица.

Член 2

Судовите на Договорните страни комуницираат меѓусебно од една страна преку државните секретари за судска администрација на народните републики Србија, Хрватска, Словенија, Босна и Херцеговина, Македонија и Црна Гора, а од друга страна, преку Министерството за правда на Народна Република Полска, освен ако со овој Договор не е поинаку определено.

Член 3

1. Судовите на Договорните страни во меѓусебниот сообраќај предвиден со овој Договор ќе користат српско-хрватски, словенечки, македонски или полски јазик, ако со овој Договор не е поинаку определено.
2. Документите и писмената подготвени од судовите на едната Договорна страна, на барање на судовите на другата Договорна страна, ќе бидат на јазикот на замолената Договорна страна.

Член 4

Одредбите од овој Договор кои се однесуваат на судовите исто така се однесуваат и на други тела кои, според прописите на нивната земја, се надлежни за постапување по граѓански и кривични предмети.

Член 5

Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за судски работи на Федеративна Народна Република Југославија и Министерството за правда на Народна Република Полска на меѓусебно барање ќе го обезбедат текстот од прописите кои се или биле важечки на нивната територија, и ако е потребно, известувања за одредени правни прашања.

ДЕЛ II

ГРАЃАНСКИ ПРЕДМЕТИ

Поглавје 1

ОСЛОБОДУВАЊЕ ОД ОБЕЗБЕДУВАЊЕ ЗА СУДСКИ ТАКСИ И ТРОШОЦИ

Член 6

1. Од државјаните на едната Договорна страна што имаат место на живеење или престој во една од Договорните страни, кога се појавуваат како странки во постапката пред суд на другата Договорна страна нема да се бара обезбедување за трошоците за судските постапки, ниту да извршат авансно плаќање на судските такси, бидејќи тие се странци или немаат место на живеење или престој во Договорната страна пред чиј суд се расправа за предметот.
2. Меѓутоа, износот за трошоците што странките мора однапред да го платат може да се бара од државјаните на другата Договорна страна под истите услови и во иста мера како и од сопствените државјани.
3. Одредбите од ставот 1 и 2 соодветно ќе се применуваат и на правни лица.

Член 7

1. Ако лице кое во смисла на членот 6 е ослободено од обезбедување за трошоците за судските постапки или од авансно плаќање судски такси, со правосилна и извршна одлука на судот е должно да ги надомести судските трошоци или да ја плати таксата, таквата одлука ќе се изврши на барање на територијата на другата Договорна страна во однос на трошоците и таксите, независно од спроведувањето на овие одлуки во главниот предмет.
2. Барање за надомест на трошоците за судските постапки поднесува странката на која ѝ се досудени трошоците, а барање за наплата на судските такси и трошоци поднесува судот. Барањето се поднесува на начин предвиден во член 53 став 1 и 2.
3. Барањето треба да биде придружено со:
 - а) заверена копија од делот од одлуката што се однесува на трошоците за судските постапки и судските такси заедно со потврда за правосилноста и извршноста;

б) превод на одлуката од точка а) на јазикот на Договорната страна на чија територија таа треба да се изврши. Преводот треба да биде заверен на начин предвиден во членот 53 став 3 точка г).

4. Одлуките од став 1 ќе се спроведуваат како и сопствените одлуки без претходно сослушување на странките.

5. Наплатениот износ за судските такси и трошоци ќе се предаде на дипломатското или конзуларното претставништво на Договорната страна чиј суд го побарал спроведувањето.

Поглавје 2

ОСЛОБОДУВАЊЕ ОД ПЛАЌАЊЕ СУДСКИ ТАКСИ И ТРОШОЦИ

Член 8

Државјаните на едната Договорна страна на територијата на другата Договорна страна се користат со правото на ослободување од плаќање судски такси и трошоци, како и бесплатно застапување под исти услови и во иста мера како и сопствените државјани.

Член 9

1. За користење на правото од член 8 потребно е да се поднесе потврда која ќе ја издаде надлежен орган на местото каде што барателот има вообичаено живеалиште.

2. Доколку барателот нема вообичаено живеалиште во која било од Договорните страни, доволна е потврда од дипломатското или конзуларното претставништво на Договорната страна чиј државјанин е тој.

Член 10

1. Органот што е надлежен за издавање на потврдата од член 9, став 1, може да побара од органот на другата Договорна страна известување за приходот и имотниот статус на барателот.

2. Судот кој одлучува по барањето за признавање на правото од член 8 може, во рамките на своите овластувања, да ги провери поднесените потврди и известувања и да ги побара потребните дополнителни податоци.

Член 11

1. Ако државјанин на која било Договорна страна, кој на територијата на една Договорна страна има место на постојан престој, сака пред суд на другата Договорна страна да се користи со ослободувањето од член 8, тој или таа може да поднесе молба директно до судот на Договорната страна, или до Окружниот суд надлежен на местото

на постојан престој, кој ја испраќа оваа молба до надлежниот суд на другата Договорна страна.

2. Молбите и прилозите ќе бидат на јазикот на Договорната страна чиј суд е овластен да одлучува по таа молба или треба да се приложи заверен превод на јазикот на таа Договорна страна.

Поглавје 3

ПРАВНА ПОМОШ И ДОСТАВА

Член 12

1. Судовите на Договорните страни на меѓусебно барање ќе си укажуваат правна помош и ќе вршат достава во граѓански (парнични и вонпарнични) предмети.

2. Барањето треба да го содржи предметот на кој се однесува, имињата на странките, нивното државјанство, занимање, името на нивниот застапник, како и местото на живеење или престој на странките. Покрај тоа, во барањето за достава треба да се назначи адресата на примателот и видот на писмената што треба да се достават, а во барањето за правна помош околностите во кои треба да се изведе доказот и, доколку е потребно, прашањата што треба да се му постават на лицето што треба да се сослуша.

Член 13

1. Барањата и писмената што треба да се достават од судовите на Договорните страни мора да содржат потпис и печат на судот што ги издал. Нивно натамошно заверување не е потребно.

2. Барањата ќе се изготвуваат во форма пропишана со законодавството на Договорната страна од која доаѓаат. Доколку законодавството на Договорната страна до која е упатено барањето со посебни услови го условува исполнувањето на барањето, судот до кој е упатено барањето може да побара барањето да се измени.

Член 14

1. Исполнувањето на барањата се врши во согласност со законот на Договорната страна до која е упатено барањето. Сепак, барањето на судот од кој е поднесено барањето да дејствува во одредена форма, ќе биде исполнето ако тоа не е во спротивност со основните принципи на законодавството на Договорната страна до која е упатено барањето.

2. Кога е потребно, судот до кој е упатено барањето ќе ги применува истите присилни средства како и при исполнување на таквите барања од домашните судови. Присилните средства нема да се применуваат ако станува збор за лично доаѓање на парничните странки.

Член 15

1. Ако судот до кој е упатено барањето не е надлежен, тој ќе испрати барање до надлежниот суд и за тоа ќе го извести судот до кој е упатено барањето.
2. Судот кој го поднел барањето на свое барање веднаш ќе биде известен за времето и местото на извршување на бараното дејствие; ова известување непосредно ќе го вршат судовите.
3. Во сите случаи во кои барањата не се исполнети, за тоа ќе биде известен без одложување судот кој го поднел барањето, наведувајќи ги причините.

Член 16

При постапувањето по барањата за доставување писмена, судовите ќе ги применуваат прописите на своите земји. Ако писмената што треба да се достават до странките не се составени на јазикот на државата на судот до кој е упатено барањето, или не им е приложен превод на тој јазик, судот до кој е упатено барањето ќе ја изврши доставата до примачот само ако тој доброволно се согласува со тоа.

Член 17

Доставата се потврдува на барањето, на кое треба да биде датумот, потписите на доставувачот и лицето на кое му е доставен документот, како и печатот на судот. Доставата може да се потврди и со потврда од судот до кој е упатено барањето од која се гледа дека е извршена доставата, како и начинот и датумот на доставата. Доставата може да се потврди и на еден примерок од писменото што се доставува доколку за таа цел се доставени два примерока од тоа писмено.

Член 18

Освен ако не е поинаку предвидено со одредбите на овој Договор, постапувањето по барањата е бесплатно и нема да бидат потребни никакви такси ниту трошоци за извршување на дејствијата од барањата за правна помош и достава.

Член 19

Исполнувањето на барањето може да се одбие ако Страната до која е упатено барањето смета дека со исполнување на барањето се загрозуваат нејзините суверени права или нејзината безбедност.

Поглавје 4

КОЛИЗИОНИ НОРМИ

Правна и деловна способност

Член 20

1. Правната и деловната способност на едно лице се утврдуваат според законодавството на Договорната страна на која е државјанин.
2. Правната и деловната способност на правното лице се утврдуваат според законодавството на Договорната страна во која се наоѓа неговото седиште.

Одземање на деловната способност

Член 21

За одземање на деловната способност надлежен е судот и се применува законодавството на Договорната страна на која е државјанин.

Туторство и старателство

Член 22

Во однос на туторството и старателството, се применува законот, а надлежни се органите на Договорната страна чиј државјанин е деловно неспособното лице, освен ако овој договор не предвидува поинаку.

Член 23

1. Ако на територијата на една Договорна страна неопходно е да се преземат мерки од страна на старателскиот орган во интерес на државјанин на другата Договорна страна, кој има место на престој или живеалиште или имот на територијата на Договорната страна каде што е потребно да се преземат такви мерки, надлежниот орган на таа Договорна страна веднаш ќе го извести за тоа дипломатското или конзуларното претставништво на Договорната страна чиј државјанин е тоа лице.

2. Ако се работи за случај што не може да биде предмет на одложување, старателскиот орган на другата Договорна страна може во исто време да ги извести дипломатските или конзуларните претставништва и да ги преземе потребните привремени мерки. Овие мерки ќе се применуваат додека надлежниот орган на Договорната страна чиј државјанин е деловно неспособното лице не ја донесе потребната одлука, за која ќе го извести територијалниот орган кој ги одредил привремените мерки.

3. Мерките од став 2 можат да се преземат и во интерес на лица чие место на престој е непознато, а кои немаат свој застапник.

Член 24

1. Старателскиот орган на Договорната страна чиј државјанин е лицето што треба да се стави под старателство може да се обрати на надлежниот орган на другата Договорна страна со цел ставање под старателство на тоа лице, а исто така и со цел преземање

мерки во интерес на лица чие место на живеење или чиј имот се наоѓа на територијата на другата Договорна страна. Органот до кој е упатено барањето веднаш го информира за преземените мерки органот кој го испраќа барањето.

2. Старателскиот орган до кој е упатено барањето ги применува прописите на својата држава. Сепак, што се однесува до процената на правниот или деловниот капацитет, овој старателски орган ќе го примени законот на Договорната страна чиј државјанин е лицето што се става под старателство.

3. Ако лицето, државјанин на една од Страните, е ставено под старателство, а потоа го промени местото на живеење и живее на територијата на другата Договорна страна, старателскиот орган, кој го ставил под старателство, може да побара од другата Договорна страна да обезбеди натамошно старателство врз него.

Брачни предмети

Член 25

1. Формата на склучување на бракот е предмет на законодавството на таа Договорна страна пред чии органи се склучува бракот.

2. Материјалните услови за важноста на бракот се проценуваат за секое лице кое склучува брак според законот на Договорната страна чиј државјанин е тоа лице. Сепак, одредбите од Законот на Договорната страна на чија територија се склучува бракот, кои произлегуваат од постоењето на претходен брак, сродство, ментална болест и неспособност за расудување, важат и за државјаните на другата Договорна страна.

3. Ако обете лица се државјани на една Договорна страна и имаат живеалиште на територијата на таа иста Договорна страна, но сакаат да склучат брак пред органот на другата Договорна страна, тогаш, во однос на формата, се применува законодавството на Договорната страна на која се државјани.

Член 26

1. Во однос на правата и должностите и имотните односи на брачните другари, се применува законодавството на Договорната страна на која се државјани.

2. Ако еден од брачните другари е државјанин на една Договорна страна, а другиот на другата Договорна страна, тогаш се применува законот на онаа Договорна страна на чија територија имаат заедничко место на живеење, или во која им било последното место на живеење.

3. Споровите во врска со овие прашања спаѓаат во надлежност на судовите на Договорната страна чиј закон се применува според став 1 и 2.

Член 27

1. Во врска со прашањата за утврдување на постоење, непостоење, развод и поништување на бракот, надлежни се законите и судовите на онаа Договорна страна чии државјани се брачните другари во моментот на поднесување на тужбата. Ако брачните другари имаат место на живеење на територијата на другата Договорна страна, исто така, надлежни се и судовите на таа Договорна страна. Во овој случај судовите можат да изречат развод на брак само од причини кои се предвидени во исто време во законите на двете Договорни страни.

3. Бракот склучен меѓу државјани на една Договорна страна пред органите на другата Договорна страна може да се прогласи за неважечки ако условите за тоа се предвидени како во законот на Договорната страна пред чиј орган е склучен бракот, така и во законот на Договорната страна чии државјани се брачните другари.

3. Ако во моментот на поднесување барање за утврдување постоење, непостоење, за развод или поништување брак, еден од брачните другари е државјанин на едната Договорна страна, а другиот е државјанин на другата Договорна страна, тогаш за разгледување на барањето надлежен е судот на онаа Договорна страна на чија територија живеат и двајцата брачни другари. Тој суд го применува законодавството на сопствената држава.

Правни односи на родители и деца

Член 28

Правните односи помеѓу родителите и децата, како и утврдувањето и оспорувањето татковство или мајчинството се регулираат според законот на Договорната страна чиј државјанин е детето.

Член 29

1. За одлучување во врска со правните односи наведени во член 28 надлежен е судот на Договорната страна чиј државјанин е детето.

2. Ако двете странки живеат на територијата на една Договорна страна, тогаш, исто така, надлежен е и судот на таа Договорна страна.

Посвојување

Член 30

1. Доколку посвоителот е државјанин на една Договорна страна, а посвоеникот е државјанин на другата Договорна страна, за посвојување и поништување на посвојувањето треба да бидат исполнети материјалните услови предвидени со националниот закон како на посвоителот, така и на посвоеникот.

2. Постапката за посвојување и поништување на посвојувањето ја врши органот на Договорната страна чиј државјанин е посвоеникот. Оваа постапка може да ја врши и органот на онаа Договорна страна чиј државјанин е посвоителот ако посвоеникот живее на територијата на Договорната страна во која е посвоителот.

Прогласување на исчезнати лица за мртви и докажување смрт

Член 31

1. Прогласувањето на исчезнати лица за мртви и докажување смрт е во надлежност на судот и се применува законот на Договорната страна чиј државјанин било лицето во моментот на исчезнувањето.

2. Судот на едната Договорна страна може да прогласи за мртов државјанин на другата Договорна страна:

а) на барање на лице кое сака да остварува наследни права или права што произлегуваат од имотните односи меѓу брачните другари во однос на недвижниот имот на отсутниот, кој се наоѓа на територијата на таа Договорна страна, или

б) на барање на брачниот другар во врска со постоењето на бракот, ако брачниот другар во моментот на поднесување на барањето има живеалиште на територијата на таа Договорна страна, а последното заедничко живеалиште на брачните другари било на територијата на истата Договорна страна.

3. Прогласувањето на исчезнатото лице за мртво, односно докажувањето на смртта според став 2, може да се врши или според условите предвидени со националниот закон на исчезнатото лице, или според условите предвидени со законот на Договорната страна чиј суд ја донесува одлуката.

4. Одлуката наведена во став 2 ќе има правно дејство само на територијата на онаа Договорна страна чиј суд ја донел таквата одлука.

5. На барање на заинтересираното лице, судот што ја донел одлуката во смисла на ставот 2, доколку е потребно, ќе ја повлече или измени ако судот што е надлежен според ставот 1 донесе мериторна одлука во истиот предмет.

Форма на правна работа

Член 32

1. Во однос на формата на правната работа, се применуваат законите на државата чиј закон се применува и за самата правна работа. Сепак, доволно е да се зачува формата според законот на местото каде што е преземена правната работа.

2. Ако правната работа се однесува на недвижен имот, тогаш таа се извршува во форма која е пропишана со законодавството на Договорната страна на чија територија се наоѓа недвижниот имот.

Предмети што се однесуваат на имот

Член 33

Во предметите што се однесуваат на недвижен имот, вклучително со изнајмување и закуп на недвижен имот, ќе се применува законодавството и надлежни ќе бидат судовите на онаа Договорна страна на чија територија се наоѓа недвижниот имот.

Член 34

1. Во однос на обврските што произлегуваат од договорот, со исклучок на обврските што се настанати во врска со недвижниот имот, се применуваат законите на Договорната страна на чија територија е склучен договорот, освен ако странките експлицитно не се согласиле да го применат другото законодавство. За разгледување на односите од договорот надлежен е судот на онаа Договорна страна во која живее тужениот, ако не е поинаку договорено.

2. Обврските што произлегуваат од противправни дејствија се решаваат според законодавството и надлежни се судовите на Договорната страна на чија територија е сторено дејствието. Оштетениот може да му се обрати и на судот на Договорната страна во која се наоѓа живеалиштето на тужениот или на судот на Договорната страна на чија територија тужениот има имот.

Наследство

Член 35

1. Државјаните на едната Договорна страна можат, со изјава на последната волја во случај на смрт (во натамошниот текст: тестаментот), да располагаат со својот имот кој се наоѓа на територијата на другата Договорна страна.

2. Државјаните на едната Договорна страна можат во другата Договорна страна да стекнат имотни права врз основа на законско или тестаментално наследување под истите услови и во иста мера како и државјаните на таа Договорна страна.

Член 36

Наследно-правните односи се утврдуваат со законодавството на Договорната страна чиј граѓанин бил оставителот во времето на смртта.

Член 37

Во однос на способноста за составување и поништување на тестаментот, како и во однос на правните последици од недостатокот на волја се применува законодавството на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот во моментот на составување или поништување на тестаментот.

Член 38

Во однос на формата во која е составен или поништен тестаментот, се применува законодавството на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот во моментот на составување, односно поништување на тестаментот. Меѓутоа, доволно е ако се почитувале регулативите на законодавството на Договорната страна на чија територија бил изготвен или поништен тестаментот.

Член 39

1. Ако во една Договорна страна постои наследство на државјанин на другата Договорна страна, судот, по предлог или по службена должност, ќе ги преземе неопходните мерки за обезбедување и управување со наследството.

2. Судот ќе ги преземе мерките наведени во став 1 според прописите на својата земја. Сепак, тие мерки ќе се спроведуваат, на барање на судот на другата Договорна страна, и во некоја посебна форма, ако ова не е во спротивност со основните принципи на законодавството на замолената Договорна страна.

3. Ако местото каде што се наоѓа наследството е седиште на дипломатското или конзуларното претставништво на Договорната страна чиј државјанин е починат, тогаш мерките наведени во став 1 се преземаат со истовремено известување на дипломатското или конзуларното претставништво.

4. Во други случаи, треба без одлагање да се извести дипломатското или конзуларното претставништво за сите преземени мерки за обезбедување и управување со наследството. На предлог на дипломатското или конзуларното претставништво, овие мерки можат да се изменат или прекинат без да се нарушат правата на трети лица.

Член 40

Отворањето и објавувањето на тестаментот го врши судот на Договорната страна на чија територија се наоѓа тестаментот. Заверена копија од тестаментот и записник за состојбата и содржината на тестаментот, според околностите и записник за неговото објавување, се доставуваат до судот на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот, надлежен за расправа за наследството, ако според одредбите на овој Договор не е надлежен судот на Договорната страна во која се објавува тестаментот. Под истите услови, на барање на судот на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот, исто така, може да се достави и оригиналниот тестамент.

Член 41

Надлежниот суд на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот, кој има тестамент на чување, на барање на надлежниот суд за обезбедување на наследството, должен е да му издаде заверена копија од тестаментот.

Член 42

За расправање за недвижни ствари од наследството и за решавање на барањата за наследство, нужен дел или легат што се однесуваат на овие работи, надлежни се судовите на Договорната страна на чија територија се наоѓаат овие ствари.

Член 43

1. За расправање за подвижни ствари од наследството на државјанинот на Договорната страна, како и за решавање спорни барања за наследство, нужен дел или легат што се однесуваат на тие ствари, надлежни се судовите на Договорната страна чиј државјанин е оставителот.

2. Меѓутоа, ако оставителот, кој бил државјанин на едната Договорна страна, имал последно живеалиште на територијата на другата Договорна страна, да наследниците или лица кои имаат право на нужен дел од наследството, кои живеат на територијата на другата Договорна страна, во рокот наведен во член 46, став 1, можат да бараат судот на таа Договорна страна да одржи расправа за подвижното наследство што се наоѓа во таа иста земја. Ова барање ќе се задоволи ако на тоа не се противат наследниците, легатот или лицето кое има право на нужен дел од наследството, во рок од три месеци по истекот на рокот од членот 46 став 1. Ако нема приговори, судовите на таа Договорна страна ќе бидат надлежни за решавање спорни побарувања на наследство.

3. Исто така, не се исклучува надлежноста на судот на Договорната страна во која се наоѓаат стварите во случај кога повеќе не е можно извршувањето кое го донело судот кој е надлежен според 1.

4. Ако во согласност со став 2 за подвижното наследство треба да расправа судот на Договорната страна во која се наоѓа тоа наследство, ќе се применуваат материјалните одредби на наследното право на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот, и тоа како и за расправите за наследството, така и за решавањето на спорните барања на наследство.

Член 44

Судовите на Договорните страни за спроведување на расправите за наследство во смисла на член 43, став 1, по барање на надлежните судови на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот ќе ги предадат подвижните ствари од неговото наследство, ако со одредбите на овој Договор не е поинаку определено.

Член 45

1. На барање на наследникот, легатарот или лицата кои имаат право на нужен дел од наследството, кои се државјани на Договорната страна во која се наоѓа наследството или престојуваат на нејзината територија, судот може да го задржи наследството или

соодветен дел од него, додека надлежниот суд на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот, полноважно не одлучи за барањето на наследникот или легатот или лицата кои имаат право на нужен дел од наследството.

2. Судот може да ја преземе истата мерка и по барање на доверителите на оставителот кои се државјани на Договорната страна на чија територија се наоѓа наследството, или кои живеат на нејзината територија, ако ги пријават своите барања и, доколку е потребно, поведат постапка за нивно признавање.

Член 46

1. За целите на поставување на барањата наведени во член 45, судот со објава ќе утврди рок од три до шест месеци во кој гореспоменатите лица мора да пријават и, доколку е потребно, да поведат постапка за нивно признавање. Ако овие барања не се пријават во овој период, односно ако не се поведе постапка за нивно признавање, не може да се одбие предавањето подвижно наследство со повикување на одредбите од член 45.

2. Заверена копија на објавата мора да се достави до дипломатското или конзуларното претставништво на Договорната страна чиј државјанин бил оставителот.

Член 47

Секоја Договорна страна го задржува правото пред да го предаде подвижното наследство да ги наплати сите даноци и такси кои се однесуваат на наследството според своето законодавство.

Член 48

Кој имот се смета за подвижен или неподвижен е определено со законодавството на Договорната страна во која се наоѓа тој имот.

Поглавје 5

ПРИЗНАВАЊЕ И ИЗВРШУВАЊЕ СУДСКИ ОДЛУКИ И ПОРАМНУВАЊА ВО ГРАЃАНСКИТЕ ПРЕДМЕТИ

Член 49

1. Договорните страни се обврзуваат да ги признаваат и извршуваат во својата територија следните одлуки донесени на територијата на другата Договорна страна:

а) правосилните и извршните судски одлуки, како и порамнувањата во граѓанските предмети, донесени во судовите, освен одлуките за стечај или за судските порамнувања надвор од стечајот,

б) правосилни и извршни одлуки на кривичните судови за имотноправни барања,

в) правосилни и извршни одлуки на избраните судови (арбитража и арбитражна комисија), како и порамнувањата склучени пред нив во спорови во областа на имотното право во кои најмалку една од страните е економска организација која е правно лице.

2. Во граѓански предмети спаѓаат и предметите во областа на стопанското право, а во судовите и стопанските судови.

Во одлуки во понатамошниот текст на ова поглавје спаѓаат одлуките од став 1, како и порамнувањата од став 1 точки а) и в).

Член 50

1. Одлуките од член 49 став 1 точка. а) и б) ќе се признаваат и извршуваат под следните услови:

ако предметот не бил во исклучива надлежност на судот на Договорната страна на чија територија одлуката треба да биде призната според законот на таа Договорна страна, земајќи ги предвид одредбите од овој Договор,

ако судската одлука е правосилна и извршна според законот на Договорната страна во која е донесена,

в) ако признавањето или извршувањето на судската одлука не е во спротивност со јавниот ред и основните принципи на правото на Договорната страна во која одлуката треба да се признае или спроведе,

г) ако во случај на пресуда во отсуство, странката која не учествувала во постапката и против која е донесена одлуката, била уредно и навремено поканета да учествува во постапката во согласност со законите на Договорната страна во која е донесена одлуката,

д) доколку во истиот спор помеѓу истите странки на територијата на Договорната страна во која треба да се спроведе одлуката, од страна на надлежниот редовен или избран суд, претходно не е донесена правосилна одлука.

2. Се подразбира дека одлуката на судот при чие донесување не е применет законот на Договорната страна, кој инаку би требало да се примени, ќе биде призната или спроведена само ако законот кој е применет суштински не се разликува од законот на Договорната страна од чиј суд бара признавање или спроведување.

Член 51

Одлуките од член 49, став 1, точка в) (арбитражни одлуки) ќе се признаваат и ќе се спроведуваат според условите утврдени во член 50, како и во следниве услови:

а) одлуката да е заснована на писмен договор за ангажирање на избраниот суд во однос на одреден спор или идни спорови,

б) одлуката да е донесена од страна на судот предвиден во споменатиот договор за ангажирање на избраниот суд,

в) договорот за ангажирање на избраниот суд во однос на одреден спор или идни спорови да е правосилен според законот на Договорната страна во која одлуката треба да се спроведе. Под закон се подразбираат и одредбите на меѓународното приватно право.

Член 52

Иако постојат услови утврдени во чл. 50 и 51, одлуките на избраниот суд нема да се спроведат:

а) ако странката против која треба да се спроведе одлуката не била во можност да учествува во спорот поради недостатоци на постапката,

б) ако избраниот суд ги надминал границите на своите овластувања предвидени во договорот за избраниот суд.

Член 53

1. Барање за спроведување може да поднесе која било заинтересирана странка директно до надлежниот суд, било по дипломатски или конзуларни канали.

2. Барањето за спроведување може да се поднесе и преку судот кој бил надлежен во тој предмет во првостепената постапка. Во овој случај, овој суд како замолен суд ќе поднесе барање за спроведување до надлежниот суд.

3. Со барањето за спроведување треба да се приложи според случајот:

а) заверена копија од судската одлука или судското порамнување со потврда за правосилноста и извршноста,

б) потврда дека странката против која е донесена одлуката, а која не учествувала во постапката, била уредно и навремено поканета според законот на Договорната страна во која е донесена одлуката,

в) доказ дека предметот е во надлежност на избраниот суд ако е потребно спроведување на одлуката на избраниот суд,

г) превод на одлуката на јазикот на Договорната страна во која треба да се спроведе одлуката и сите други документи кои се бараат во согласност со горенаведеното. Преводот треба да биде заверен или од страна на судски (овластен) преведувач или од страна на друг надлежен орган.

Член 54

1. Ако во овој Договор не е поинаку предвидено, за олеснување на спроведувањето, и само спроведувањето, ќе се применуваат одредбите кои се во сила во Договорната страна на чија територија треба да се спроведе одлуката.

2. За да се овозможи спроведување на одлуката, судскиот орган е ограничен на утврдување на исполнувањето на условите од чл. 50-52, во зависност од случајот. Доколку овие услови се исполнети, ќе се нареди спроведувањето на одлуката. Ова не го исклучува правото на судот да побара од странката последователна измена и известување.

3. Со цел да се докаже дека спроведувањето не е можно бидејќи обврската од одлуката веќе ја спровел, вршителот може да изнесе против дозволата за спроведување, освен приговорот согласно законот на Договорната страна чиј суд го врши спроведувањето, и приговори кои би можел да ги поднесе според законите на Договорната страна чиј суд ја донел пресудата.

Член 55

1. Секоја Договорна страна на својата територија ќе ги признае судските одлуки донесени на територијата на другата Договорна страна кои се однесуваат на личната состојба (статусот) на нејзините државјани според условите утврдени во член 50 став 1 точки. а), б), г) и д) и став 2, како и под услов да не се во спротивност со правилата кои се применуваат за решавање на ваквите односи на нејзината сопствена територија.

2. Судските одлуки на Договорните страни кои се однесуваат на личната состојба (статусот) на државјаните на трети земји ќе се признаваат на територијата на другата Договорна страна само ако таквите одлуки се признаваат и во државата на која се државјани.

Член 56

1. Признавање на судските одлуки во врска со статусните прашања може да побара секое лице кое е правно заинтересирано за тоа.

2. За признавање на одлуките во врска со статусните прашања ќе се применуваат одредбите од член 53 и член 54 став 1.

3. Правосилните судски одлуки на Договорните страни во врска со личната состојба (статусот) на сопствените државјани на една од Договорните страни се признаваат на територијата на другата Договорна страна без какви било преиспитувања.

Член 57

1. Одлуките признати според член 55 имаат исто правно дејство како и одлуките на домашните судови.

2. Во согласност со одлуките наведени во член 55, став 1, Договорните страни ќе ги впишат промените и во регистрите на личната состојба, на барање на странките или на барање на надлежниот орган на Договорната страна во која е донесена одлуката.

Член 58

Одредбите од член 55-57 ќе се применуваат на одлуките кои станале правосилни пред стапувањето на сила на овој Договор.

ДЕЛ III

ИСПРАВИ

Размена и достава на документи за лична состојба

Член 59

1. Секоја Договорна страна ќе ѝ достави на другата Договорна страна, без даноци и трошоци, документи за личната состојба за државјаните на таа Договорна страна. Документите ќе бидат испратени до дипломатското или конзуларното претставништво.
2. Изводите од матичната книга на умрените ќе бидат доставени веднаш, а останатите изводи збирно на крајот на секое тримесечје.

Член 60

1. Двете Договорни страни се обврзуваат една на друга да си доставуваат документи за личниот статус без даноци и трошоци, доколку од нив тоа се бара за јавниот интерес.
2. Таквите барања се испраќаат по дипломатски или конзуларни канали до надлежните државни органи.

Заверка и важност на документите

Член 61

1. Јавните документи кои се изготвени или издадени од страна на судот или друг државен орган, во пропишаната форма и во рамките на својата надлежност во едната Договорна страна, ако се пропратени со службен потпис и печат, не е потребно да се заверуваат за употреба во судовите и во другите државни органи на другата Договорна страна.
2. Одредбите од став 1 се однесуваат и на копии на јавни документи заверени од страна на судот или друг надлежен државен орган.
3. Документите издадени или заверени од страна на органот на едната Договорна страна, кои според прописите на таа Договорна страна имаат својство на јавни документи на нејзината територија, ќе се сметаат како такви и на територијата на другата Договорна страна.

Член 62

За приватните документи заверени од страна на судот или друг надлежен орган на едната Договорна страна, не е потребна дополнителна заверка за нивна употреба во судовите и другите државни органи на другата Договорна страна.

ДЕЛ IV

КРИВИЧНИ ПРЕДМЕТИ

Поглавје 1

ПРАВНА ПОМОШ И ДОСТАВА

Член 63

1. Судовите на Договорните страни на меѓусебно барање ќе си укажуваат правна помош и ќе вршат достави во кривичните предмети.
2. Правната помош особено ги опфаќа дејствата за испитување и истражување, како што е испитување на обвинетиот, сослушување на сведоците и вештаците, истрага, претрес, одземање предмети и предавање акти и предмети кои се однесуваат на одредена кривична постапка. Меѓутоа, овие акти и предмети ќе се предаваат само ако се чуваат во органот на замолената Договорната страна, и, ако нема посебни причини против тоа; тие треба да бидат вратени што е можно поскоро.

Член 64

Правна помош нема да се укажува, ниту ќе се вршат достави ако делото, кое е предмет на кривичната постапка, не е казниво според законите на замолената Договорна страна. Исто така, нема да се укажува правна помош и нема да се вршат достави ако се работи за видови кривични дела за кои не е дозволено екстрадиција на сторителите. Делата кои според одредбите од член 74 став 1 се изземени од екстрадиција, не се сметаат за кривични дела.

Член 65

Обезбедувањето правна помош и достава може да се одбие:

- а) ако замолената Договорна страна смета дека се загрозуваат нејзините суверени права или нејзината безбедност,
- б) ако обвинетиот е државјанин на Договорната страна и не се наоѓа на територијата на Договорната страна од која е поднесено барањето.

Член 66

1. Ако некое лице, без разлика чиј државјанин е, на територијата на една Договорна страна прими покана во некој кривичен или граѓански предмет, и во него доброволно се појави пред судот на другата Договорна страна во својство на сведок или вештак, таму не смее да биде кривично гонет или лишен од слобода поради претходни кривични дела или осудителни пресуди, или како со-обвинет во кривично дело кое е

предмет на постапка во која тоа лице се сослушува како сведок или вештак. Со кривични дела и осудителни пресуди се изедначуваат казнивите дела и одлуките за казна за кои управните тела водат постапка, односно кои нив ги имаат донесено.

2. Меѓутоа, лицето од став 1 го губи тоа право ако не ја напушти територијата на Договорната страна пред чиј суд се појавил во рок од пет дена откако судот му соопштил дека е слободен и ако притоа имал вистинска можност да ја напушти територијата на таа Договорна страна.

3. Во барањето за доставување на поканата треба да се наведе износот што ќе се плати за покривање на трошоците за патување и престој. Судот на Договорната страна од која потекнува барањето ќе му даде на повиканото лице, на негово барање, аванс за покривање на трошоците за патување и сместување.

4. Сведоците имаат право на надомест за изгубена добивка, а вештаците, исто така, имаат право и на надомест за вештачење.

Член 67

1. Кога е неопходно судот на една од Договорните страни директно да го сослуша како вештак или како сведок лицето кое е лишено од слобода на територијата на другата Договорна страна, може да се бара привремено да биде предаден.

2. Оваа молба ќе се исполни ако тоа лице се согласува на тоа и ако не постојат причини против тоа наведени во член 65, точка а). Лицето кое е привремено екстрадирано веднаш ќе биде вратено по извршувањето на дејствието за кое дошло до екстрадицијата. Ова лице ќе ги користи придобивките од член 66 став 1.

3. Под условите утврдени во овој член, може да се дозволи и транзит на лицата притворени во трета земја преку територијата на една од Договорните страни заради сослушување во другата Договорна страна.

Член 68

1. На барање на една од Договорните страни, другата Договорна страна, во случаи кога не е дозволена екстрадиција, ќе ги врати работите кои во извршувањето кривични дела од територијата на Договорната страна која го поднесува барањето се изнесени од страна на извршителот на територијата на замолената Договорна страна, или работите кои сторителот ги добил за возврат за горенаведените работи. Правата на трети лица во однос на горенаведените предмети остануваат неповредливи и се оценуваат според законодавството на Договорната страна каде што се наоѓаат овие работи.

2. Замолената Договорна страна може привремено да ги задржи работите од став 1 доколку тоа е неопходно во кривичната постапка спроведена на нејзината територија.

Член 69

За обезбедувањето правна помош и вршењето достава во кривичните предмети се применуваат соодветно одредбите од член 12, став 2 и чл. 13-18.

Поглавје 2

ИЗВЕСТУВАЊЕ ЗА КРИВИЧНИТЕ ДЕЛА И КАЗНИТЕ

Член 70

1. Договорните страни се обврзуваат меѓусебно да се известуваат за кривичните дела извршени на територијата на една од нив од страна на државјани на другата Договорна страна, а кои по извршувањето на делото се наоѓаат на територијата на сопствената држава.
2. Заедно со известувањето од став 1, ќе се предаваат и сите познати доказни средства за стореното кривично дело.
3. Договорната страна чиј државјанин е сторителот ќе ја извести другата Договорна страна за тоа дали е водена постапката против сторителот, како и за исходот од таа постапка.

Член 71

Надлежните централни органи на Договорните страни:

- а) секое тримесечје меѓусебно ќе си доставуваат преписи од казнената евиденција на конечните осудителни пресуди кои се однесуваат на државјаните на другата Договорна страна,
- б) ќе се информираат за последователните одлуки во врска со таквите пресуди и ќе се внесуваат во казнениот регистар,
- в) на меѓусебно барање ќе си доставуваат во поединечни случаи копии од пресудите наведени во точка. а) и б).

Член 72

На начин предвиден во член 71, Договорните страни по меѓусебна молба ќе си даваат известувања за запишувањата во казнениот регистар:

- а) во врска со државјаните на Договорната страна која бара такви известувања, во врска со други лица, ако против нив се води кривична постапка во Договорната страна која бара известувања. Замолената Договорна страна може да одбие да даде известување ако лицето за кое се бара известување е нејзин државјанин.

Поглавје 3

ЕКСТРАДИЦИЈА И ТРАНЗИТИРАЊЕ НА ОБВИНЕТИ И ОСУДЕНИ ЛИЦА

Услови за екстрадиција

Член 73

Договорните страни се обврзуваат дека, според условите на овој Договор, меѓусебно ќе ги екстрадираат лицата против кои се води кривична постапка или против кои во таквите постапки е изречена правосилна казна во Договорната страна која поднесува барање за екстрадиција.

Член 74

1. Екстрадиција е можна во случај на кривично дело за кое според законите на двете Договорни страни може да се изрече казна затвор од две години или потешка казна.

2. Како доказ за основаноста на барањето за екстрадиција во вакви случаи доволен е актот од надлежниот суд со кој се одредува притвор или истражен затвор, отвора истрага, покренува обвинение, распишува потерница или друг акт со истото дејство. Во таквиот акт треба да бидат наведени описот на делото за кое се бара екстрадиција и фактите на предметот, времето и местото на извршувањето на делото и правната квалификација на делото.

Член 75

Според условите од член 74, став 1, замолената Договорна страна исто така ќе одобри екстрадиција на лице кое со правосилна пресуда на судот на Договорната страна која бара е осудено на казна затвор од најмалку шест месеци. Копија од правосилната судска пресуда е доказ за основаноста на барањето за екстрадиција, без разлика дали е изречена во присуство или отсуство на засегнатото лице.

Член 76

Замолената Договорна страна може да ја одбие екстрадицијата:

- а) ако кривичното дело поради кое се бара екстрадиција е извршено на нејзината територија,
- б) ако екстрадицијата се бара за кривично дело сторено на територијата на трета држава, а за делото веќе има пресуда во таа држава.

Член 77

Барањето за екстрадиција ќе биде одбиено во следниве случаи:

- а) ако лицето чија екстрадиција се бара е државјанин на замолената Договорна страна,
- б) ако е изречена правосилна пресуда против лицето чија екстрадиција се бара за истото дело од страна на судот на замолената Договорна страна. Меѓутоа, екстрадиција ќе се одобри ако, според законот на замолената Договорна страна, се исполнети условите за повторно отворање на постапката за тоа дело,
- в) ако според законот на која било Договорна страна настапила застареност на кривичното гонење или извршувањето на казната,

г) ако нема ставен предлог или покрената тужба за кривично гонење во случаите кога според законот на која било Договорна страна, покренувањето кривична постапка е условено со ставање предлог или поднесување тужба.

Член 78

Секоја од Договорните страни се обврзува дека нема да им дава државјанство на лица чија екстрадиција се бара од другата Договорна страна, односно дека ќе почека со одлучувањето по молбата за доделување државјанство до одлуката по барањето за екстрадиција, особено ако Договорната страна, која го дава барањето за екстрадиција, укаже дека државјанството се бара со цел да се избегне екстрадицијата.

Член 79

Доколку повеќе држави бараат екстрадиција на едно лице за исти или различни кривични дела, замолената Договорна страна одлучува чие барање ќе го задоволи.

Член 80

Целосното или делумно одбивање на барањето за екстрадиција или одложување на неговото извршување треба да биде образложено.

Постапка за екстрадиција

Член 81

1. Барањето за екстрадиција се поднесува по дипломатски пат. На ист начин, Договорните страни меѓусебно ќе комуницираат за сите прашања поврзани со екстрадицијата.

2. Покрај доказите од член 74 став 2 и член 75, со барањето за екстрадиција, потребно е да се предложат и:

а) докази или податоци за државјанството на бараното лице,

б) податоци и средства за утврдување на идентитетот на бараното лице, а по можност и други информации за негово брзо наоѓање, доколку веќе не е идентификувано во замолената Договорна страна,

в) текстот на Кривичниот законик кој се однесува на кривичното дело за кое се бара екстрадиција, како на Договорната страна која поднесува барање за екстрадиција, така и на државата во која е сторено делото.

3. Ако се побара екстрадиција според член 75, мора да се приложи и копија од правосилната пресуда.

4. Барањето и сите прилози мора да бидат преведени на јазикот на замолената Договорна страна и преводите да се заверат во смисла на член 53 став 3 точка г). Сите прилози треба да се достават во оригинал или во заверена копија.

5. Валидноста на формата на сите прилози ќе се утврди според законот на Договорната страна која го поднесува барањето.

Член 82

1. Ако условите за екстрадиција се исполнети според овој Договор, замолената Договорна страна е должна веднаш по приемот на барањето за екстрадиција да ги преземе сите мерки кои се потребни за извршување на барањето, а особено за наоѓање на бараното лице, а по потреба и ќе нареди негов притвор.

2. Но, ако од документите приложени со барањето за екстрадиција не може да се утврди дека се исполнети сите услови неопходни за одобрување на екстрадицијата, замолената Договорна страна ќе побара од Договорната страна која го поднесува барањето во определен рок да ѝ достави дополнителни податоци и информации. Овој рок може да се продолжи на барање на Договорната страна која го поднесува барањето.

3. Ако во определениот рок не е постапено во согласност со барањето на замолената Договорна страна, постапката за екстрадиција ќе се прекине, а бараното лице ќе биде ослободено. Меѓутоа, постапката за екстрадиција ќе продолжи кога последователно ќе се задоволи барањето на замолената Договорна страна.

Член 83

1. На непосредно барање на надлежниот суд на едната Договорна страна кое е упатено во писмена форма или по телеграфски пат, замолената Договорна страна, во согласност со своите закони, привремено ќе преземе мерки за обезбедување против лицето чија екстрадиција се бара, вклучувајќи притвор, ако во барањето е назначено постоењето на еден од документите наведени во член 74 став 2 и член 75, како и органот од кој потекнува тој документ и бројот и датумот на тој документ.

2. Барањето од став 1 треба да се потврди по дипломатски пат.

3. Договорната страна која го поднесува барањето за екстрадиција ќе се извести без одлагање за привремениот притвор или други привремени мерки за обезбедување, односно за причините поради кои нејзиното барање не можело да се спроведе.

4. Надлежните судови на Договорните страни можат и без барањето од став 1 да го притворат лицето кое се наоѓа на нивна територија ако дознаат дека на територијата на другата Договорна страна тоа лице сторило кривично дело за кое според овој Договор се дозволува екстрадиција. Другата Договорна страна за ова ќе се извести без одлагање.

5. Постапката за екстрадиција се суспендира доколку во рокот утврден од страна на надлежниот суд на замолената Договорна страна не е поднесено барање за

екстрадиција. На образложено барање на Договорната страна од која потекнува барањето за екстрадиција, овој рок може да се продолжи.

Член 84

1. Замолената договорна страна ќе донесе одлука по барањето за екстрадиција и во случај ако против лицето чија екстрадиција се бара, во замолената Договорна страна се води кривична постапка или ако е осуден за друго кривично дело. Ако барањето е прифатено, предавањето ќе биде одложено додека лицето не ја издржи казната или ако постапката е на друг начин суспендирана.

2. И во случајот од ставот 1, бараното лице може привремено да се предаде на Договорната страна која бара екстрадиција заради спроведување на постапката, но таа Договорна страна ќе го врати екстрадираното лице на замолената Договорна страна најдоцна кога ќе биде донесена судската пресуда во предметот поради кој е привремено екстрадиран, а во секој случај не подоцна од три месеци од датумот на предавање.

Член 85

1. Истовремено со известувањето на Договорната страна која го поднела барањето за екстрадиција за одобрената екстрадиција, замолената Договорна страна ќе го објави времето и местото каде ќе се изврши предавањето.

2. Договорната страна која го поднела барањето за екстрадиција, освен во случаи на виша сила, обврзана е на одреденото место да го преземе екстрадираното лице во рок од три дена од денот предвиден за предавање. Во спротивно, засегнатото лице може да биде ослободено.

Член 86

1. Екстрадираното лице не може да биде кривично гонето, ниту може против него да биде извршена казна за кривично дело сторено пред екстрадицијата, доколку тоа не било основа за екстрадицијата, ниту може за такви дело да биде предадено на трета држава за судење или издржување казна, ако за тоа не добие последователна согласност од Договорната страна која ја одобрила екстрадицијата. Согласноста не може да се одбие ако се однесува на кривично дело за кое постојат услови за екстрадиција според одредбите на овој договор.

2. Согласност нема да се бара ако предаденото лице не ја напушти територијата на Договорната страна на која било предадено по истекот на еден месец од завршувањето на кривичната постапка, а ако биде осуден - по истекот на еден месец од денот на издржаната казна или помилувањето, или ако тоа лице доброволно се врати на територијата на таа Договорна страна. Овој рок не го вклучува времето во кое засегнатото лице без своја вина не можело да ја напушти територијата на таа Договорна страна.

Член 87

Договорната страна која го поднела барањето за екстрадиција ќе ја извести замолената Договорна страна за исходот од кривичната постапка против предаденото лице. Ако против тоа лице е донесена осудителна пресуда, копија од таа пресуда ќе се достави откако ќе стане правосилна.

Член 88

1. Договорните страни се должни, без посебно барање, во постапката за екстрадиција меѓусебно да си доставуваат:

а) предмети кои можат да послужат како доказ против лицето чија екстрадиција е побарана. Замолената Договорна страна може привремено да ги задржи тие предмети ако тоа е неопходно за водење друга кривична постапка,

б) сите предмети најдени во сопственост на бараното лице или кај трети лица, кои тој или неговиот соучесник ги стекнале со кривичното дело за кое се бара екстрадиција, или кои претставуваат противвредност на предмети стекнати со тоа кривично дело, или награда за неговото извршување.

2. Овие предмети ќе ги достави на Договорната страна која го поднела барањето за екстрадиција при предавањето на екстрадираното лице, а ако тоа не е можно, тогаш подоцна. Вака ќе се постапи и во случаи кога екстрадицијата не се случила поради смрт или бегство на бараното лице.

3. Правата на трети лица на ваквите предмети остануваат неповредени. Овие права се проценуваат според законодавството на Договорната страна во која се наоѓаат предметите. По завршувањето на кривичната постапка, овие предмети ќе бидат вратени без надоместок на лицето на кое припаѓаат преку надлежниот орган. Ако не може да се утврди лицето на кое му припаѓаат, предметите ќе бидат вратени без надоместок на замолената Договорна страна.

4. Одредбите од член 92 не се применуваат за враќањето на предметите предвидено во овој член.

Член 89

Ако предаденото лице избегне кривична постапка и повторно се врати на територијата на замолената Договорна страна, ќе биде екстрадирано на повторно барање, без поведување нова постапка за екстрадиција.

Транзит

Член 90

1. Секоја Договорна страна, на барање, должна е да дозволи транзит низ нејзината територија на лица екстрадирани од трети држави, до другата Договорна страна. Замолената Договорна страна не е должна да го одобри транзитот на лица за кои не постојат услови за екстрадиција според овој Договор.

2. Барањето за одобрување транзит се врши на начин наведен во член 81, став 1.

3. Замолената Договорна страна ќе го одобри и изврши транзитот на начин што смета дека е најсоодветен.

Член 91

Трошоците направени со екстрадицијата се на товар на Договорната страна на чија територија се направени. Трошоците за транзит се на товар на Договорната страна од која потекнува барањето за транзит.

ДЕЛ V

ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 92

Одредбите од овој договор не влијаат на важечките прописи во Договорните страни во однос на трансферот на готовина и извоз и увоз на предмети.

Член 93

Сите спорни прашања во примената на овој Договор ќе ги решаваат Договорните страни по дипломатски пат.

Член 94

Овој договор е предмет на ратификација и ќе стапи во сила триесет дена по промените на инструментите за ратификација, која ќе се изврши во Белград.

Член 95

На денот на стапувањето во сила на овој договор престанува да важи Конвенцијата меѓу Договорните страни за правните односи на нивните државјани, потпишана во Белград на 4 мај 1923 година.

Член 96

Овој договор се склучува на неопределено време и ќе остане во сила уште една година од денот на откажувањето со известување на една од Договорните страни.

Овој договор е направен во Варшава на 6 февруари 1960 година во два примерока, по еден на српско-хрватски и полски јазик, со тоа што двата текста имаат подеднакво правно дејство.

Како потврда, полномошниците на двете Договорни страни го потпишаа овој договор и ставија печати.

ПРЕТСЕДАТЕЛ НА ДЕЛЕГАЦИЈАТА НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА
ЈУГОСЛАВИЈА

Варшава, 6 февруари 1960 година

Другар претседател,

Во врска со водените преговорите по прашањето на склучување на Договорот меѓу Федеративна Народна Република Југославија и Народна Република Полска во врска со правниот сообраќај во граѓански и кривични предмети, имам чест да потврдам дека во таа прилика постигнавме согласност дека, освен во случаите предвидени во договорот, екстрадиција на обвинети или осудени лица нема да биде можна и кога законот на една од Договорните страни забранува екстрадиција за делото за кое се бара екстрадиција.

Органите на Договорните страни одговорни за известување согласно член 5 од договорот, меѓусебно ќе се известат за тоа за кои дела нивниот закон забранува екстрадиција.

Ве молиме, потврдете го приемот на ова писмо и известете ме за согласноста на Вашата Влада со неговата содржина.

Ве молам, другар претседател, бидете уверен во моето особено почитување.

ПРЕТСЕДАТЕЛ НА ДЕЛЕГАЦИЈАТА НА ПОЛСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Варшава, 6 февруар 1960

Другар претседател,

Имам чест да го потврдам приемот на Вашето писмо од денес, кое гласи: „Во врска со преговорите по прашањето на склучување на Договорот меѓу Федеративна Народна Република Југославија и Народна Република Полска во врска со правниот сообраќај во граѓански и кривични предмети, имам чест да потврдам дека во таа прилика постигнавме согласност дека, освен во случаите предвидени во договорот, екстрадиција на обвинети или осудени лица нема да биде можна и кога законот на една од Договорните страни забранува екстрадиција за делото за кое се бара екстрадиција.

Органите на Договорните страни одговорни за известување согласно член 5 од договорот, меѓусебно ќе се известат за тоа за кои дела нивниот закон забранува екстрадиција.

Ве молиме, потврдете го приемот на ова писмо и известете ме за согласноста на Вашата Влада со неговата содржина.

Во однос на горенаведеното писмо, чест ми е да Ве известам дека мојата Влада се согласува со неговата содржина.

Ве молам, другар претседател, бидете уверен во моето особено почитување.